

Bud^{1A)} člověkem, režisér Benoît Cohen

Od Marie-Elisabeth Rouchy, 14. Května 2013

Théo (Jules Sagot) má 20 let a prochází těžkým obdobím: nemá rodiče a jeho přítelkyně odjíždí na divadelní školu do jiného města. Léo (Aurélio Cohen) má 10 let a nemá to zrovna nejlhčí: nehledě na to, že je jeho otec bohatý a velmi ochranný, je Léo osamocené a utíká se ke knihám. Théo začne pracovat jako Leův opatrovník a hladce² vstoupí do tajemného rodinného světa plného zákazů. Přestože se zdá být Léo v pořádku, nesmí následkem nehody vykonávat³⁾ fyzickou aktivitu jako ostatní jeho vrstevníci. Jeho matka je slabá a neurastenická, žije samotářsky v pokoji v posledním patře. Otec je zavalený povinnostmi a neustále vypadá, že je na pokraji zhroutení. Opatrovníka a chlapce brzy spojí symbiotické přátelství a jednu chvíli už se zdá, že překonalo tvrdá pravidla, která v domě panují. Netrvá to však dlouho a otec se kvůli tomuto vztahu urazí³ a Théa propustí zpět k jeho bídě.

Benoît Cohen (filmy: *Naše drahé děti*, *Miluješ-li mě, následuj mě*) znovu odkrývá témata dětství a odlišnosti, která jsou pro jeho filmy typická, a velmi citlivě ukazuje, jak je těžké překonat náš⁴ vlastní strach. Film⁵ má postupně rysy detektivky, dramatu a road-movie, Cohen se tedy může podepsat pod velmi krásnou zasvěcující životní cestu v podání mladých herců.

1A) není tam imperativ, spíše je to „Budeš velký/ bude z tebe muž“

- 1) To ne, spíš: „rovnýma nohama spadne do.../ bez přípravy“
- 2) Příliš technické, lépe: „je připraven o pohybové aktivity/ činnosti spojené s pohybem“
- 3) To ne, „začne žárlit/ nedůvěřovat“
- 4) Vynechat nebo „svůj“
- 5) Posun významu, podmětem je Cohen, ale nevádí to příliš

Plusem jsou dobře syntakticky stavěné věty!